

Pártnapok Szegeden

Az MSZMP Szeged városi bizottsága január 17. és február 15. között valamennyi pártszervezetben, munkahelyen Gazdasági fejlődésünk 1971-ben, feladataink 1972-ben címmel pártnapot tart.

A jövő héten a következő pártnapokra kerül sor:

Január 19-én, szerdán délután fél 3 órakor a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat újszegedi gyárában Lendvai István, az MSZMP Központi Bizottságának alosztályvezetője, az OKGT dorozsmai művelődési otthonában fél 4 órakor Berta István, a megyei pártbizottság munkatársa, a Gabonatermesztési Kutató Intézetben délután 4 órakor dr. Faragó László, a Rózsa Ferenc sugárúti általános iskolában fél 3-kor dr. Harangozó Józsefné tart pártnapot.

Január 20-án, csütörtökön délután fél 3 órakor a ruhagyárban Szabó Sándor, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, a DELTA kiskereskedelmi vállalatnál fél 5 órakor Somogyi Aladárné, a Patyolat Vállalatnál fél 3 órakor Bereczki Zoltánné tart pártnapot.

Január 21-én, pénteken az Országos Mezőgazdasági Minőségvizsgáló Intézetben 3 órakor Vahl Rezső, a siketek általános iskolájában fél 3-kor Faragó Mihályné dr., a kisegítő iskolában 4 órakor Proksh Lajos tart előadást időszerű gazdasági kérdésekről.

Eltemették Egri Gyulát

Szombaton a pécsi központi temetőben mély részvétellel vettek búcsút hozzá tartozói, harcostársai, munkatársai és barátai Egri Gyulától, az MSZMP KB tagjától, a Baranya megyei pártbizottság első titkáráról. Jakab Sándor, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a KB párt- és megszervezési osztályának vezetője mondott búcsúbeszédet a párt Központi Bizottsága nevében. Az elhunyt életútjának méltatása során hangsúlyozta, hogy Egri Gyula ízig-vérig a mi korunk, a mi világunk embere volt. Ahhoz a generációhoz tartozott,

amelynek élete a felszabadulás után teljesedett ki, amely az új emberi élet, a szocialista rend megteremtéséért vívta legfényesebb csatáit. A Baranya megyei párt- és állami szervek nevében Novics János, a megyei pártbizottság titkára vett búcsút az elhunytól.

A beszédek elhangzása után elindult a gyászmenet, s Egri Gyulát a városi tanács által adományozott dízsírhelyre kísérték. A sírnál Szentistványi Gyuláné, Pécs megyei város tanácsának elnöke mondott búcsúbeszédet. A temetés az Internacionálé hangjaival ért véget.

Óvoda helyett mikrobusz

A rádió tegnap délelőtti Lányok-asszonyok műsorában Szegedről volt szó, a tarjáni és az újszegedi családok gondjairól. Ezeket a gondokat természetesen mi kitűnően ismerjük, sőt viseljük. Nincs elegendő üzemanyag, Tarjában egyáltalán nincs vendéglő. Farsang Lászlóné dr., a városi tanács kereskedelmi osztályának vezetője szerint szabad az út a termelőszövetkezetek előtt, amelyek építőipari kapacitással együtt jelentkeznek, az majd megépítheti. Két éven belül nem lesz több óvoda, az új óvodásokat a városban másutt helyezik el, szállításukra egy mikrobusz all rendelkezésre! A második iskola sem épül fel egyelőre. A helyzet — Vass István Zoltán riporter szava nyomán Kovács József, a művelődésügyi osztály vezetője is kimondta — katasztrófális.

Számunkra különösen a műsor befejező mondatai tanulságosak. Valahogy így szóltak: a családok gondjai az új városrészekben az egész országban nagyjából általánosak, ahol azonban ezeket előre sejtették, megpróbálták ideiglenes jelleggel megoldani őket. Több sikerrel, mint Szegeden tettek. Ezt kívánja sok ezer család érdeke.

F. K.

„Anna” — a csapból

Nemrégiben — a Csongrád megyei Szikvíz és Szeszvári Vállalat értesítése alapján — hírt adtunk arról, hogy az Anna-víz helyett az üzem költözése miatt március végéig szénsavas ivóvizet palackoznak. A költözködéskor szükség van, hiszen a régi épület életveszélyes. Rövid időről van szó, nem is fűztünk különösebb kommentárt akkor a közleményhez. Am azóta megjelent az újságban a szénsavas, palackozott ivóvíz, és erre föl jó néhány olvasónk fordult hozzánk a kérdéssel: miért kerül az ivóvíz ugyanannyiba mint az Anna-gyógyvíz?

A vállalat igazgatójától erre a kérdésre nagyon egyszerű választ kaptunk. Ne-

kik többé kerül a csapvíz, mint az Anna-víz. Több a vízdíj — hiszen a közületek vízszolgáltatására nincs állami dotáció —, mint amennyire az Anna-kút vizéhez jutottak hozzá. Ettől függetlenül azonban a másfél literes üveget 2 forint 7 fillér helyett 2 forintért adják a kereskedelemnek, tehát 7 fillérrel olcsóbban. Hogy ugyanannyiba kerül mégis? Arról ők nem tehetnek, különben is, ez szabaddarab termék.

Ha a kereskedelem fejével gondolkozik az ember, némi képpen megintcsak érthetővé válik a dolog. Hiszen hét fillérrel kapják olcsóbban

a szénsavas csapvizet az Anna-víznél. Ha 10 fillért engednek az árból, már ráfizetnek. Meghagyták tehát a régi árat. Úgy tűnik végülis, hogy nem a szénsavas ivóvíz a drága, hanem az Anna-víz volt olcsó. De ezt csak halkan merjük mondani, nehogy végül utólag hozzák rendbe az árügyet. Úgy, hogy drágábban adják majd a költözködés után az Anna-víz, csak azért, hogy legyen különbség közte és a csapvíz ára között.

Reméljük, erre nem kerül sor. Van azonban még egy-két érdekes dolog, amit a vállalat igazgatója elmondott. Az ivóvizet hűtik és lágyítják, tehát több szénsavat köt le, mint az Anna-víz. Azt ugyanis lágyítani nem lehet, mert akkor a benne levő ásványi anyagok is eltűnnének. A leromlott technológia viszont nem teszi lehetővé az Anna-víz megfelelő hűtését sem, így sokkal kevesebb szénsavat nyel el, mint a csapvíz. Ezen egyelőre nem tudnak segíteni. Pedig az üvegek jól bírnák a magasabb nyomást, és a nagyobb szénsavtelítettség jót tenne az Anna-kút közkedvelt gyógyvizének is.

Sz. I.

Szeged felzárkózott

Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium Országos Településfejlesztési Kerekasztalának ülése után a városi és falvainak jövőbeni fejlődésének irányát, egyben megjelölve az ország gazdasági, művelődési és közigazgatási életében rájuk haruló feladatokat. A keretterv biztosítja városaink és jelentősebb falvaink további fejlődésének tervszerűségét. Egyben gondoskodik arról is, hogy a földrajzilag energikus fekvésű, vagy természetnyújtotta előnyös adottságokkal bíró települések, a lehetőségek kihasználásához, a település fejlesztéséhez megkapják a szükséges anyagi támogatást, valamint saját erőforrásaiknak jobb kihasználásához lehetőséghez jussanak.

Az említett keretterv szerint van egy országos központunk, Budapest, ősi fővárosunk, amely az ország gazdasági és művelődési életének természeti központja. Hiszen már kétezer évvel ezelőtt is felismerték jelentőségét és már a római időkben is tartományi székhely volt.

Van hét felsőfokú központunk: Debrecen, Győr, Miskolc, Pécs, Szeged, Szé-

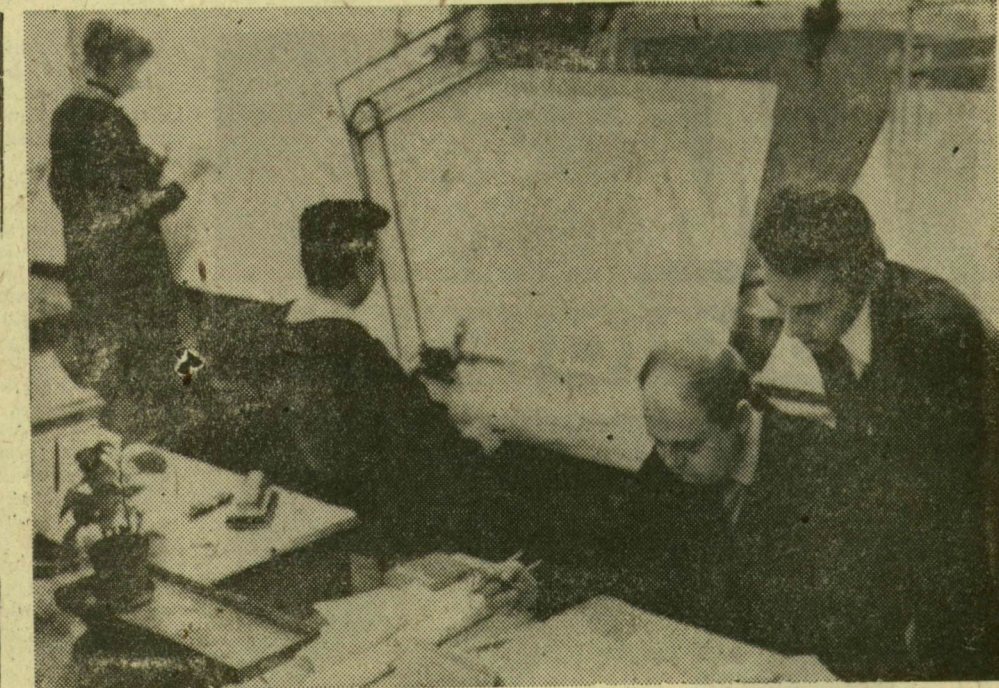
kesfehérvár és Szolnok. Egyben Budapest után az ország hét legnagyobb városa. Közülük ötnek a lakossága már túl van a százezren, minthogy Győr lakossága most lépte át ezt a tekintélyt jelentő határvonalat. Szeged is lendületesen gyarapodik az átmeneti stagnálás éveit után. Szolnok és Székesfehérvár is közeledik a százezres nagyságrendhez.

Befagytak a tavak, zajlik a Tisza

Továbbra is alacsony a vízállás

Néhány nap alatt olyan fordulat következett be az időjárásban, hogy erős jegpáncél képződött a tavakon és megindult a zajlás egyes folyókon. A Tisza szegedi szakaszán sűrű egymásutánban, minduntalan összeütözközve úsznak, zizegve, recse-gve a fehér jégtablák. Egyes lassúbb folyású parti részekben már szemmel is látható a jégképződés. A víz- zek ugyanis mindig oldalról

a part felől „állnak be”. A fűrdő- és csónakházakat egy szerencsésnek mondható átmeneti vízszint miatt sikerült idejében bevonatni a téli kikötőbe. Mindössze a Kossuth Halászi Szövetkezet elegendő barkája vesztel az újszegedi oldalon a híd széles betonlabazatának biztos védelmében, ahonnan nem ragadhatja el a jeges áramlat. Az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság területén idejé-

Mennyit ér egy ötlet?

Nagy gyár. Hatalmas munkatermekkel, üzemcsarnokokkal. Forgó, villogó óriásgépek, kisebb-nagyobb műszerek, szerkezetek gazdága itt a munkás, a műszaki ember. Sok a jó, új gép és mégis — újra és újra megkísérti az embereket a kérdés: nem lehetne-e s hogyan lehetne jobban, könnyebben, gazdaságosabban?

A jobbítás, az újatkeresés érthetően közel áll a fiatal műszakiakhoz. Kikhez legközelebb? Tari Sándor, a kábelgyári szb. termelési felelőse a Hermann Miksa szocialista brigádot nevezi meg.

Belelapozok a brigádkrónikába. A névsor: Bónus Péter brigádvezető, gépszerkesztő, Zöldi József gépszerkesztő, Fazekas Károly gépszerkesztő, Saághy Bertalan gépszerkesztő, Tóth Pálné és Ábrahám Józsefné műszaki rajzoló. Benedek Imre főművezető és Kádár Sándor technológus.

Fiatalok közössége, harminc év körüli az átlagéletkor. S mindegyik felajánlásnál ott látni az újatalkotásra vonatkozó vállalat is.

Nálunk mindenkinek akad egy „futó újítása”: olyan, hogy vagy most kíséreltezzek, próbálkozom vele, vagy már fizetnek is érte — mondják beszélgető partnereim.

GYORSABB, OLCSÓBB

Igy aztán lajstromozhatjuk, ki-

nek milyen újítások vannak a „rovásán”. Magas, szőke fiatalasszony, Tóth Pálné szól először:

— A pneumatikus PVC-főszállító egyszerűsített változatát készítettem el.

Fazekas Károly papírlap fölé hajol, rajzzal is bizonyítja, hogy lényegesen gyorsabban és kevesebb anyag felhasználásával működik majd a szerkezet.

A fiatalasszony még egy újításáról beszélhetne, ha nem volna olyan tikoldódós De, mint mondja, „hallgatni

arany” a még el nem készült munkáról. Amivel egyébként igyekeznie is kell majd, hiszen április végére Tóthék-nál babát várnak.

A kerekarcú, zömök Saághy Bertalantól származik az az ötlet, hogy Hermann Miksáról, az első magyar nyelvű műszaki könyv megjelentetőjéről nevezzék el a brigádot. A fiókból vaskos, fekete borítójú könyvet halásznak elő, a névadó „Gépelemek” című művét.

KENYELEM — FÉNY- ELEMMELE

Hat esztendője dolgozik a kábel-

gyárban Fazekas Károly. Látható kedvvel beszél arról, hogy egész sor újítása született ez idő alatt. Arról legszívesebben, amelyik két éve „él az üzemben”. Czene Péterrel együtt adták be a fröccsöntött sodroszterszámokra vonatkozó újításokat, a gépszerkesztő büszkén magyarázza, hogy míg az eredeti sodroszterszám ára 20–25 forint volt a fröccsöntötté csak 4–5 forint. Élettartama is nagyobb. Évente 60 ezer forint körüli megtakarítást jelent a gyárnak ez az ötletesség.

Megérkezik Bónus Péter is. Sötétzeműveges, negyvenes férfi. Abba a gondolatba kap először, amit már Tari Sándor is megpendített: a fiatal műszakiak igyekeznek a termelékenységet, a munka gazdaságosságát szolgálni, ezzel együtt azonban mindig törekszenek a fizikai dolgozók munkájának könnyítésére, a munkakörülmények javítására.

— A műanyagcsarnok bejáratí ajtájának automatikus — fényelemes — működése is ilyen — magyarázza újítását a brigádéros. — Az ajtót ugyanis — jönnek-mennek rajta az emberek, szállítótargoncával — rendszerint nem csukják be, és a közelben dolgozó nők ki vannak téve húzatnak-hidegnek. Így munkavédelmi vonatkozása is van, másrészt a targoncásoknak is jó lesz, hogy — akárcsak egy modern szállodában — érkezésükre megnyílik, majd becsukódik utánuk az ajtó, le sem kell szállni.

MEGOLDÁS „HÁZON BELÜL”

Zöldi József is csatlakozik beszélgető csoportunkhoz. A vékony arcú, mosolygós fiatalember tavaly a Kiváló Ifjú Technikus cím mellé — amit Kádár Sándor és Fazekas Károly is elnyert — november 7-re megkapta a Kiváló Dolgozó címet is. Bónus Péter vezérigazgatói dicséret illette. Az elismerés szép jelei ezek. S mégis, hiányzik valami a kis közösségnek.

— Jó, hogy várják tőlünk az újítást, mi viszont elvárnánk: ha elfogadják, a

a vállalatban belül nincs rá erő meg idő csináltassák meg máshol. Mert ha jön a tili-toli, meg a határidőmódosítások...

— Bele is fásul az ember...

Tari Sándor, a tmk főművezetőjeként is érdekelt a beszélgetésben: az emberek meg is csinálnak túlmunkában az újításokat...

— Miért a feltételes mód?

— Mert csak az R-alap terhére lehetne.

Vagyis: a részesedésből, s onnét csak ujjat-harapva lehet pénzt elvenni. Azelőtt pedig, mesélik, sok nagyszerű dolgot valósítottak meg műszak után, együttdolgozva. S persze, gyorsabb is, ha közvetlenül az ismerős lakatosokkal, esztorgályosokkal lehet valóraváltani az elképzelést. Vajon nem lehetne erre mégis megoldást találni „házon belül”?

— Másszóval: egy külön megvalósító brigád is kellene a kigondolók mellé? — kérdezem.

— Így valahogy.

Bizonyos, hogy minden ötlet annyit ér, amennyit megvalósítanak belőle. De egy újítás értékét az is növeli, ha gyorsan bekapcsolódhat a termelés nagy gépezetbe.

Bónus Péter mondja: — Karos lerakó néven újítottunk egy szerkezetet. Egyik munkahelyen a vezetőket eddig kézzel szedték le, sokat panaszkodtak az asszonyok, egy személy nem is bírta nyolc óráig, váltva csinálták. Most a mi szerkezetünk megoldja ennek automatikus lerakását. De hát a gyárban nincs aki megcsinálja, így aztán a szőregi Egyetértés Tsz lakatos részlegének adtuk ki „albérlébe”.

Az iroda, ahol a fiatalok dolgoznak, valóságos ötletbölcsőde. De a gyárkapun kilépve sem felejtik a többretörekvés töprengéseit.

— Nem lehet benthagyni egy-egy problémát, otthon is meditatálni kell rajta, próbálgatni a megoldást. Még álmunkban is visszatér — magyarázza Fazekas Károly, a szellemi alkotás folyamát, vívódó periódusait.

S mit szeretnének mindezek fejében az újítók? Csak azt, hogy a megvalósításért már ne kelljen vívódniuk, hogy hamarabb lássák „élni”, „dolgozni” ötleteiket. No meg azt is, hogy anyagilag is több biztatást-lelkesítést adjanak nekik.

Simai Mihály